

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Epicrisis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Et, *Ver adeo frondi nemorum, uer uisile syluis.*
 Et, *Nocte lenes stipule melius, nocte arida pra-*
ta.

Tondentur, noctis lenes non deficit humor.
 Latine hæc figura dicitur *regressio*.

Epanaphora, quod relatum vocant. Hæc figura, vel frequentissime, & Demosth. & M. Tul. & omnes vehementes oratores utuntur: quando præcipue, & ipsi commoti videri volunt, & iudicem commouere. Constat autem ex eo, quod eadem pars orationis sæpius per singulos ambitus, aut per singula membra, interdum etiam breuius per cæsa, quæ *νόματα* appellant, reperitur hoc modo: Verres calumniatorem apponebat, Verres de causa cognoscebat, Verres pronuntiabat. Aut si dicas: Ille venire hostes nuntiavit, ille vos in motum belli compulit, ille in tumultu, ut ciuitas esset, effecit. Per ambitum autem repeti potest eadem pars orationis sic: Tandiu Tib. Gracchus populo gratus fuit, quandiu leges ad voluntatem eius, non ad utilitatem reip. compositas ferebat: Tandiu C. Gracchus, quamdiu legibus agrarijs, & frumentarijs, & cæteris profusionibus ætarijs multitudinem imperitam promerebatur: Tandiu Saturninus plurimum potuit, quamdiu easdem illas frumentarias largitiones, & agri diuisiones pollicebatur.

Epanodus

Iul. Ruf. p.
 32.

Est, cum duobus breuius, pluribusue propositis, ad singularem enarrationem recurratur. Ut,

— *diuelli mur inde,*

Iphitus, & Pelias mecum, quorum Iphitus auro iam grauior.

Et, Protinus Orsilochem, & Butben, duo maxima Teucrum

Corpora, sed Butben auersum cuspide fixit

Loricam, galeamque inter, qua colla sedentis

Inuenis. Latine dicitur euersio, vel egressio.

Epanorthosis

Iul. Ruf.
 pag. 32.

Est, cum supradictum verbum verbo sequenti corrigitur. Ut, Non subripere, hoc est furari. Latine dicitur *correctio*. Sic Cestus Pius. Erat nauigium, imo fuerat. Eadem Aphorismus.

Epembole

Hermog.

Επιμβολή, intercalatio. Apud Hermogenem figura est non dissimilis Parenthesi, *επιμβολή* enim est *interferere*, & *interca-*

lare. Sic usurpauit Plato in Timæo *ὅδὲ ἐπὶ μήκει λόγῳ, πᾶρρηγον ἄλλο μήκος ἐπιμβολήτων.* Neque ad orationis prolixitatem, otiosa quædam alia longitudo interfrenda.

Enthymesis

Ἐπὲνδύματις melius inter argumentationes collocatur, quam inter figuras. Est rationum, atque enthymematum acrior quædam, & contorta volubilitas. Vnde Hermogenes *περὶ περιτοκίας*.

Epexegesis

Enarratio potius est, quam figura, de qua in narratione.

Epexergasia

Ἐπιεργασία expolitio, cum in eodem loco manens orator aliud dicere videtur. Cicer. 4. ad Heren.

Epibola

Hoc schema dupliciter fieri consuevit, cum pluribus, & diuersis sententijs, aut vnum, aut idem verbum singulis præponitur: aut varietas verborum; quæ tamen eandem vim inter se habent: quæ ab vno verbo sæpius proficiuntur, sunt huiusmodi. Lycurgi, Nam cum iuuentus concitata temerè arma caperet, & quietos Theſſalos manu lacessere conaretur: iure senatum coegi, auctoritate sua comprimere adolescentium violentiam. Ego quæstoribus interminatus sum, ne sumptum stipendio præberent. Ego armentario patefacto restiti, atque efferrè arma prohibui. Itaque mea vnus opera compressum, non concitatum bellum, non necessarium scitis. Item Hegesizæ, Misere mini mei, iudices, quem coniuurata tanta vis inimicorū oppugnat. Misere mini solitudinis, cui ne in summo quidem tempore periculi liberos adhibere ad communem calamitatem decernendam licitum est. Misere mini senectutis, quæ me etiam sine cæteris malis grauius defatigat. Varietas verborum, quæ eandem vim habet, huiusmodi est. Demosthenis, Dolui, viri Athenienses, vbi illum clandestinum hostem impunè intra murum vidi vagari: agrè tuli, quod omnium vestrum facilitatem vnus fallaciâ tentatam intellexi: commouit me, quod in accipiendâ iniuria plebsque lætitiâ ostentantes cognoui.

Epicrisis

Ἐπικρισις, cuius meminit Hermogenes in capite *περὶ ἁλθινῶ λόγῳ* t. 2. id. Definatur ab ipsius Hermogenis Scholiaste *λόγου ἔργου*

P. Rutilia
 Eadem
 naphora
 Epanaphora

ἤπειτα ἑπιπέσει καὶ βαρύνει sermonis dicti confirmatio & corroboratio: ubi statim sententia, seu propositio allatae subiicitur ratio, ut apud Demosthenem, de corona, Δεινὸν μὲν ἔστι καὶ δεξιῶς ἔδρα οὐ, κατὰ τὰς παρῆς. Graue illud quidem, ὅτι terra, & Disiquomodo enim non esset graue contra patriam?

Epithorhosis

Alexander. Ab Alexandro Rhetore à Pro diorthosi discriminatur, quod hæc ante dicti cuiusdam acerbitatem præmittat auditorem: Illa orationem iam durius prolatam corrigat & mitiget.

Epimone.

Commoratio, cum in loco firmissimo, quo rota causa continetur, imanetur diutius. Cic. 4. ad Heren. ἐπὶ πλεον, ἐπὶ τὸ αὐτὸ νομῶν. Alexander Rhetor.

Epiphonema.

Hæc sententia in fine exposita rei cum effectu enuntiatur. Cicero in Verrinis, non vitam liberam, sed mortis celeritatem precabantur.

Epiphora

Inter hoc schema, & Epibolen, hoc interest, quod in superiore vnum pluribus sententijs anteponitur: in hoc autem omnium sententiarum, vnum, atque idem nouissimum verbum. Socraticis, Nō enim alius, quis est, enius opera in has difficultates incidimus: Sed initio ad bellum suscipiendum vos primum impulit Philippus. Deinde in ipso belli labore ac periculo deseruit nos Philippus. Nouissima nunc calamitati in cœstra, atque culpæ, succensuit idem Philippus.

Epiphysis.

Sive epitimefis. Fit hæc figura cum iurgamur, aut coarguimus. Cic. in Catilinam, Patere tua consilia non sentis? quem nostrum ignorare arbitraris? Teren. Non ego te vidi manum, &c. Virg.

Non ego te vido Damonis pessime caprum Excipere insidias?

Epipocle.

In hoc ex prima sententia, secunda oritur, ex secunda tertia, atque ita deinceps complures. Nam quemadmodum catenam multi inter se circuli coniuncti viciunt; sed huius sche-

matris serena complures sententia inter se connexæ continent. Lysia, Constanti igitur iudices, Simonem domo sua, ab illis Dijs penatibus, vi cum summa iniuria esse exturdatum. Nam Cheremenes cum hominibus armatis ad eum venit, cum venisset, sine vlla religione domum eius expugnauit: expugnata vi domo, familiam abstraxit: abstractam, tormentis omnibus excruciauit: cruciatam, vinxit: vinctam, in publicum proiecit: opinor ne suum maleficiū tacitum lateret, sed ut cum prætereuntes prostratam familiam viderent, & à vicinis rem gestam audirent, simul & oculis, & auribus, icelus illius vsurparent. Item, Lycurgi. At mihi mirum videtur, quod tam excelsum boni gradum, homo summi laboris exceperit? Nam cui præsto est sua voluntas, industrius sit necesse est: industriam vero scientia consequitur: ex scientia, copia & facultas ingenij nascitur: ex qua facultate vera, & facili, felicitas laudis oritur. Neque enim temerè diligens studium virtutis, fructus fortunæ fallit.

Epistrophe.

Est, cum in eadem verba plures sententia desinunt. ut; Horatius,

Si curvatus inaequali tonfore capillos Occurrit, vides: si forte subucula pexa Trita subest tunica, vel si roga diffidet impar, Rides.

Quale forsitan sit, — similis scrua fuisse, Tunc quoque saucibus Taurcos armare fuisse.

Et, Impius ante aras, atque muri cœcus amore.

Latine dicitur reuersio.

Epitheton.

Etiam inter figuras numerari solet, quod appositè collocatum, venustè colorat orationem.

Epithrocasms.

Percursio. Hæc rursum figura differt à coæquatione: quod cum illares diuersas plures in eundem locum conferat, hac distantia plura inter se percurrentes velocitate ipsa circumponit: ut si velis dicere, Cæsar in Italiam euolat, Cornificium præsidio desertum ceperat, vrbe periebat, Pompeium persequeretur. Idem Alexander Rhetor τα πολὺ δὲ ἀσχετὰ σαυάγει καὶ ἀζήτῳ σα.

Ital. p. 305

Alla specie

Epistrophe artificiosa, cum non eadem quidam verba reperuntur. Sed ramentum per certum & destinatum aliquam diuisionem conclusionem. Vide exemplum apud Method. homil. de hypapante per Epistrophe claudite. Aquisp.

Q9

Ep.